

ת"פ 21145/10/16 - מדינת ישראל נגד שלמה רחמני

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 21145-10-16 מדינת ישראל נ' רחמני

בפני
כבוד השופט עמית מיכלס
מדינת ישראל באמצעות עו"ד יעל גבעוני -
שלוחת תביעות ראשל"צ

המאשימה

נגד

שלמה רחמני ע"י ב"כ עו"ד י. קונפורטי

הנאשם

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע לאחר ניהול הליך הוכחות בעבירה של תקיפה סתם, לפי סעיף 379 לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: החוק), ובעבירת איומים, לפי סעיף 192 לחוק.

2. בהכרעת הדין נקבע שביום 24.3.2016 תקף הנאשם את ח א, עובד בחנות רהיטים הסמוכה לחנותו של הנאשם, בכך שדחף אותו בחוזקה, ובהמשך אף הכה אותו במכת אגרוף בעורפו. נוסף על כך איים הנאשם על א בכך שאמר לו שיהרוג אותו. הרקע למעשים היה כעסו של הנאשם על א על כך שהביע בפני קונים אפשריים את דעתו על אודות טיבם הירוד של הרהיטים אותם מוכר הנאשם.

טיעוני הצדדים לעונש

3. **ב"כ המאשימה** טענה שהמעשה בגינו הורשע הנאשם הינו מעשה בריונות הפוגע בערכים חברתיים שונים. בעבירת האיומים נפגע הערך החברתי של הגנה על אוטונומיית הפרט הזכאי לכך שלא יופנה נגדו מלל מאיים ושמירה על שלווה נפשו. בעבירת התקיפה נפגע הערך המוגן של שמירה על שלמות גופו וחירותו של המתלונן. לטענת המאשימה מידת הפגיעה בערך המוגן היא משמעותית, זאת לאור העובדה שהמעשים נעשו במקום ציבורי ועל רקע יריבות מקצועית לגיטימית.

אשר לעבירת האיומים הושם דגש על כך שמדובר באיום ברצח ועל כך שלמלים נוסף אף מעשה.

על יסוד כל אלו ובשם לב לעובדה שמדובר בעבירות נפוצות המשחיתות כל חלקה טובה בחברה מתוקנת והאינטרס הציבורי בהרתעת הרבים, עתרה המאשימה לקביעת מתחם עונשי הולם שנע בין מאסר שיכול וירוצה בעבודת שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל.

אשר לעונש הראוי לנאשם עתרה המאשימה להטיל עליו עונש של ששה חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודת שירות, מאסר על תנאי, פיצוי למתלונן וחתימה על התחייבות.

4. מנגד טען ב"כ הנאשם שיש לדון את הנאשם על יסוד המעשים שנטען שביצע וביקש שלא להחמיר עמו רק בשל העובדה שלא קבל על עצמו אחריות למעשיו. עוד טען שהרקע למעשה הינו התנהגות "חריגה" של המתלונן שלא התנהג כשאר העובדים במקום, עובדה שהובילה את הנאשם להתלונן בפני מעסיקו של המתלונן על מעשיו, ובהמשך לנקוט, בפעם הראשונה בחייו, בפעולה אלימה.

בהקשר זה נטען שלא מדובר במעשה מתוכנן אלא בתגובה ספונטנית להכפשות ששמע, אותם מצא כלא ראויים בגדרי כללי המסחר ההוגנים. הנאשם היה שרוי באותה עת במצוקה נפשית על רקע תחרות במקום. עוד צויין שלמתלונן לא נגרם כל נזק מעבר ל"אי נוחות ועוגמת נפש".

בנסיבות אלו טען ב"כ הנאשם שעצם ההרשעה מהווה כתם ועונש עבירו, ובשל כך יש להסתפק בענישה צופה פני עתיד. הוגשו שני גזרי דין התומכים ברמה העונשית המבוקשת.

5. הנאשם בנצלו את זכות המילה האחרונה סיפר שהוא בן 63, ללא עבר פלילי ושמאז האירוע אין לו כל קשר עם המתלונן, זאת למרות שהוא רואה אותו כל יום. אשר לעבירות בהן הורשע אמר: "למעשה לא הייתי צריך להגיע בכלל לבית משפט בשביל דבר פשוט כמו ויכוחים. יש את זה כל יום שם, שיסגרו את המקום".

דיון

6. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, אני סבור שיש לגזור על הנאשם עונש של מאסר מותנה לצד קנס כספי, חתימה על התחייבות ופיצוי למתלונן.

7. הכרעת הדין מתארת אירוע אחד, ומכאן שיש לקבוע בגינו מתחם ענישה הולם אחד.

קביעת מתחם העונש ההולם

8. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשית בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך חברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות לביצוע העבירה.

9. במקרה שלפנינו הערך החברתי שנפגע הינו זכותו של כל אדם לשמירה על בטחונו האישי, על גופו, ועל שלווה נפשו. מאחר שמדובר בתקיפה שבוצעה על רקע "סכסוך עסקי", נפגע בנוסף גם הערך החברתי של חופש העיסוק ושמירה על תחרות חופשית.

10. בחינת מידת הפגיעה בערך המוגן מובילה למסקנה שהפגיעה היא פגיעה ממשית, זאת לאור העובדה שהסכסוך העסקי הוביל לנקיטה בצעדים קיצוניים של שימוש באלימות ואיומים.

11. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי מנעד העונשים שהושתו על נאשמים במקרים דומים הינו רחב ביותר. תחילה אבחן את שני גזרי הדין שהוגשו מטעם הנאשם, ולאחר מכם אעבור לסקור מספר החלטות נוספות:

א. בת"פ (פ"ת) 54550-01-15 מדינת ישראל נ' יוסף ממן (16.09.2015) הורשע הנאשם לאחר שמיעת ראיות בעבירות של תקיפה סתם ואיומים. הנאשם איים על ראש עיריית פתח תקווה במהלך הפנינג שהתקיים בעיר בו נכח גם ראש העיר ודחף בחוזקה אזרח שניסה לחצוץ בינו לבין ראש העיר. לנאשם עבר פלילי ישן, והוא אב לארבעה שנאלץ להפסיק עבודתו בעקבות האירוע. נדון לעונש של 8 חודשי מאסר על תנאי, קנס והתחייבות.

ב. בת"פ (כפ"ס) 22021-12-12 מדינת ישראל נ' משה שדה (18.07.2016) הורשע הנאשם, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות תקיפה סתם ואיומים. הנאשם איים על נהג משאית גזם שסירב לאסוף את הגזם של הנאשם, אחז בצווארו והצמידו לדלת המשאית עד שהמתלונן נחלץ מאחיזת הנאשם באמצעות אדם נוסף. הנאשם חזר לביתו, הצטייד באקדח, שב אל המשאית, עשה תנועת דריכה ואיים פעם נוספת על המתלונן. הנאשם כבן 70, נעדר עבר פלילי, מוכר כנכה של משרד הביטחון, בעל אותות ועיטורים מהצבא, בעיות רפואיות ובעיות אישיות נוספות. נדון לעונש של מאסר מותנה והתחייבות.

ג. בת"פ (רמלה) 49262-05-13 מדינת ישראל נ' רונן יחזקאל (21.12.2014) הורשע הנאשם, **על יסוד הודאתו**, בעבירות של תקיפה סתם ואיומים. הנאשם איים על המתלונן ועל אשתו, בעלי קונדיטוריה שביקשו ממנו יום קודם לכן להוסיף סכום כסף על תוספת חלב לקפה. הנאשם נתן למתלונן אגרוף בפנים, איים שיהרוג אותו ואת אשתו ואף שבר מספר חפצים במקום. הנאשם כבן 52, נעדר עבר פלילי, השתלב בקבוצה טיפולית במסגרת שירות המבחן. נדון לצו של"צ, מאסר על תנאי, פיצוי וצו מבחן.

ד. בת"פ (רמלה) 49501-12-15 מדינת ישראל נ' פאיז אבו מידגם (02.04.2017) הורשע הנאשם במסגרת הסדר דיוני בין הצדדים, בעבירות של תקיפה סתם ואיומים. הנאשם הכה את המתלונן במכת אגרוף בצווארו, אחז במספרים גדולים והניפם לעבר המתלונן עד אשר נמשך לאחור על ידי אחר. לנאשם עבר משמעותי, אך ישן, בגינו אף ריצה עונש מאסר. על פי המלצת שירות המבחן, נדון לעונש של צו של"צ בהיקף של 300 שעות, מאסר על תנאי, קנס, פיצוי וצו מבחן.

ה. ברע"פ 4265/15 רפאל דדון נ' מדינת ישראל (22.06.2015) אושר פסק דינו של בית המשפט המחוזי שאימץ את גזר דינו של בית משפט השלום במסגרתו הורשע הנאשם, **על יסוד הודאתו**, ובמסגרת הסדר טיעון בעבירות של תקיפה סתם ואיומים. הנאשם התבקש על ידי אחד מבעלי פאב בו שהה לעזוב את הפאב ובתגובה איים עליו, אחז בצווארון חולצתו ודחף אותו. בעקבות אירוע קודם בו תקף הנאשם את אותו מתלונן, ריצה הנאשם עונש מאסר, המצטרף לעבר פלילי מכביד בעבירות רבות נוספות. נדון ל 4 חודשי מאסר בפועל, הפעלת מאסר מותנה במצטבר וענישה נלווית. אושר מתחם ענישה שנע בין 3 ל - 14 חודשי מאסר בנסיבות אותו מקרה.

ו. בת"פ 9967-07-11 (ת"א - יפו) מדינת ישראל נ' יעקובוב (15.11.2012) הורשע נאשם במסגרת **הסדר טיעון סגור** בעבירות של תקיפה סתם ואיומים, עבירות שבוצעו על רקע סכסוך כספי בין הנאשם לבין המתלונן, ונדון, בהסכמת התביעה לעונש של מאסר מותנה, קנס וחתימה על התחייבות.

12. במסגרת הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה נתתי דעתי למספר שיקולים. מעשי הנאשם התבצעו על רקע כעסו של הנאשם על המתלונן על כך שהוא, לטעמו, "גונב לו לקוחות", או מתנהג בצורה לא הוגנת. דומה שהנאשם עשה דין לעצמו, פנה ישירות למתלונן, איים עליו ותקף אותו.

במקרה זה לא ניתן להתעלם מהנזק שנגרם למתלונן, אשר בא לידי ביטוי לא בפן הפיזי, כי אם בהיבט הנפשי. במהלך עדותו תיאר המתלונן את חששו לחזור במשך יומיים לבניין בו ממוקם בית העסק של הנאשם ובית העסק בו עבד כשכיר. מטעם המתלונן לא הוצגו מסמכים כלשהם בעניין זה, והדברים מבוססים על דבריו, בהם מצאתי ליתן אמון מלא.

פגיעתו של הנאשם במתלונן מחייבת לגזור עליו רכיב של פיצוי, זאת לצד כל עונש אחר.

13. לאור האמור, אני סבור שמתחם העונש ההולם במקרה זה נע בין מאסר מותנה וענישה נלווית כמו של"צ או קנס ועד למספר חודשי מאסר לריצוי בפועל, לצד מאסר מותנה וחתימה על התחייבות.

במקרה זה לא ביקש הנאשם שיוכן בעניינו תסקיר של שירות המבחן ומכאן שהאפיק השיקומי נזנח על ידו מראש ומתוך בחירה.

סוגיית הסטייה מהמתחם

14. במקרה זה לא קיימים שיקולים לסטות מהמתחם לחומרה או לקולא.

גזירת העונש המתאים לנאשם

15. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות לביצוע

העבירה, כאמור בסעיף 40 יא לחוק. במסגרת זו נתתי דעתי לנסיבות הבאות:

א. **הפגיעה של העונש בנאשם** - הנאשם יליד 1955, נעדר עבר פלילי ומכאן שכל עונש מאסר, לרבות מאסר שיבוצע בדרך של עבודת שירות, יהיה בו כדי לפגוע בנאשם ובמשפחתו.

ב. **נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו, חזרתו למוטה או ניסיונו לחזור למוטב** - הנאשם, כאמור, לא הודה במיוחס לו ולא נטל אחריות על מעשיו. מובן הדבר שעצם ניהול הליך הוכחות אין בו, כשלעצמו, כדי להביא להחמרה בעונשו של הנאשם. עם זאת, ניהול ההליך ואי לקיחת האחריות מונעים מהנאשם להעלות טענות של הפנמה ולקיחת אחריות בשלב גזר הדין.

בהקשר זה אציין שלמרות שהנאשם בחר לנצל את זכות "המילה האחרונה" שניתנה לו טרם גזירת דינו, הוא לא הביע כל צער או חרטה על האירוע, לא הביע אמפטיה כלפי המתלונן ולא התנצל בפניו על המעשה. נהפוך הוא. הנאשם הגדיר את המעשה שעשה כ"דבר פעוט" וכ"ויכוח" שלא ראוי היה להביאו לפתחו של בית המשפט. בדבריו אלו הוכיח הנאשם שמה שנמצא בראש מעיניו הוא עניינו הפרטי ולא המעשה שעשה והשלכותיו על המתלונן.

ג. **חלופי הזמן ממועד ביצוע העבירה** - העבירה בוצעה ביום 24.3.16 ולא נטען שמאז נפתחו לנאשם תיקים נוספים.

ד. לא נטען שההדורים בין הנאשם למתלונן יושבו, ולא נטען שנעשה מצד הנאשם מאמץ כלשהו לקדם הליך של הידברות או פיוס עם המתלונן.

סוף דבר

16. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים, מצאתי שבנסיבות המקרה שלפני ובהתחשב בנאשם שלפני, אין מקום לגזור על הנאשם עונש מוחשי בדמות מאסר בפועל, לרבות בדרך של עבודת שירות, כבקשת המאשימה.

לצד זאת, אני סבור שיש מקום להעביר לנאשם מסר ברור כי מעשיו חמורים, זאת בדרך של השתתפות קנס כספי משמעותי, שיהיה בו כדי להוות גמול הולם על מעשיו. אי לקיחת האחריות מצדו של הנאשם וזניחה מרצון של הליך שיקומי, מצדיקים הטלת עונש צופה פני עתיד בדמות מאסר מותנה שיהווה תמרור אזהרה ברור לגבי העתיד לבוא, ככל שיעבור חלילה עבירה דומה בתוך תקופת התנאי.

17. אשר על כן הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **מאסר על תנאי** של 5 חודשים אותו לא יישא הנאשם, אלא אם יעבור בתוך תקופה של 3 שנים

עמוד 5

מהיום על עבירה לפי סימן ח' בפרק י' בחוק העונשין או על עבירה איומים לפי סעיף 192 לחוק.

ב. **פיצוי** למתלונן בסך 3,000 ₪. לבקשת ב"כ הנאשם הפיצוי ישולם **עד ליום 1.8.2018**.

ג. **קנס** בסך 10,000 ₪ או 50 ימי מאסר תמורתו. לבקשת ב"כ הנאשם, הקנס ישולם בעשרה תשלומים שווים ורצופים. התשלום הראשון ישולם **עד ליום 1.9.2018**, והיתרה בכל אחד בכל חודש שלאחריו. אי תשלום אחד התשלומים יוביל לפירעון מידי של יתרת הסכום.

ד. **התחייבות** - הנאשם יחתום על התחייבות בסך 10,000 ₪ להימנע מביצוע עבירה לפי סעיף 192 או לפי סימן ח' בפרק י' בחוק לתקופה של 3 שנים מהיום. לא תיחתם ההתחייבות עד ליום 31.5.18, יאסר הנאשם לתקופה של 20 ימים.

18. ניתן בזאת צו כללי למוצגים.

ניתן היום, י"ג סיוון תשע"ח, 27 מאי 2018, בהעדר הצדדים.